

[S. C. Nørgaard.]

Forretning. Det kan for ham ikke betyde meget, at der maaske sikres ham et ret ringe Beløb i Pension ved 65 Aars Alderen, det hjælper ham ikke til at skabe en Stilling, som kan underbygge hans egen og hans Hjems Fremtid; men det kan selv en ret ringe Kapital være særdeles medvirkende til. Derfor er jeg ikke saa glad for, at der er sat den Bestemmelse ind, at hvis det drejer sig om over 25 pCt. af sidste Aars Løn, skal det udtrædende Medlem have Billigelse til at faa Bidragene udbetalt fra en eller anden Instans. Jeg finder altsaa, at den i § 9 foreslaaede Ordning ikke er helt tilfredsstillende.

Hvad de øvrige Afsnit i Lovforslaget angaar, skal jeg ikke sige ret meget derom. En Del af de foreslaaede Bestemmelser kan der maaske nok være noget delte Meninger om, men i Hovedsagen finder jeg, at de omhandlede Forhold er ordnet tilfredsstillende. Men der er fra flere Sider over for mig rejst forskellige Spørgsmaal, særlig angaaende de i § 6 omhandlede Pensionskasser, hvor der er under 50 Medlemmer. Det er jo saa vidt forskelligt, hvorledes disse Medlemmers Stilling bliver, det afhænger saa uhyre meget af, hvilken Institution de er knyttet til. Men der er en Del af disse Medlemmer, som ikke vil faa en bedre, maaske endogsaa en lidt ringere Stilling, hvis den her foreslaaede Ordning bliver gennemført, og derfor ønsker jeg, at man maa faa Lejlighed til at overveje hele dette Spørgsmaal endnu en Gang.

Jeg vil derfor finde det rimeligt, om Lovforslaget bliver henvist til en kort Udvalgsbehandling; jeg tror, der vil være god Tid til at tage en saadan Udvalgsforhandling, naar vi fra alle Sider erkender Ønskeligheden af at faa Lovforslaget gennemført allerede i nærværende Samling. Jeg vil altsaa tillade mig paa et senere Tidspunkt at stille Forslag om Udvalgsbehandling og skal dermed anbefale Lovforslaget.

H. P. Johansen: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget. Derudover skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger om Sagen. Dette skal dog ikke forstaas paa den Maade, at jeg mener, at Spørgsmaalet er af underordnet Betydning — det mener jeg afgjort ikke —, tværtimod vil det foreliggende Lovforslag sikkert, naar det bliver vedtaget, komme til at virke som en Betyggelse for mange Mennesker, der paa den ene eller den anden Maade har skaffet sig Ret til en Pension, som de skal eksistere for, naar den Dag kommer, da deres Arbejdsevne slipper op,

men en Pensionsret, som er mere eller mindre usikker, fordi der ingen Kontrol er med, om Midlerne nu virkelig ogsaa er til Stede den Dag, da Forsikringen bliver effektiv. Man har jo atter og atter set Eksempler paa, at et Firma giver Tilsagn om Pension, dels til Arbejdere, dels til Funktionærer — og det vil i Virkeligheden sige, at en Del af de paagældendes Løn holdes tilbage til dette Formaal —, men en skønne Dag er Virksomhedens Økonomi blevet en saadan, at Virksomheden ikke kan opfylde det givne Tilsagn. Det er netop dette, vi skulde forhindre ved at skabe det nødvendige Tilsyn med saadanne Pensionsordninger.

Men som jeg sagde straks, skal jeg ikke fordybe mig i Spørgsmaalet. Jeg skal blot anbefale Forslaget, der, som allerede nævnt, er enstemmigt vedtaget i Folketinget, ligesom der ogsaa har været Enighed i det Udvalg af særligt interesserede, som har arbejdet med Sagen, før Forslaget blev fremsat paa Rigsdagen. Jeg haaber, at Forslaget meget hurtigt kan blive færdigbehandlet i dette Ting.

Hendriksen: Om det foreliggende Lovforslag har jeg kun godt at sige, hvad der maaske i nogen Grad skyldes, at Forslaget stort set bygger paa det Forslag, Det konservative Folkeparti forelagde i det andet høje Ting under 21. November 1933, nemlig Forslag til Lov om Pensionskasser m. v.

Dette Forslags Forelæggelse foranledigede, som den højtærede Handelsminister ogsaa har gjort Rede for, Nedsættelsen af et Udvalg, et Udvalg, som blev nedsat den 20. Juli 1934, og som fik i Opdrag at arbejde videre med Sagen. Udvalget har arbejdet prisværdig hurtigt, idet det allerede den 1. Februar i Aar afgav Betænkning, hvorefter den højtærede Minister den 26. Februar fremsatte Forslaget i det andet høje Ting. Jeg vil gerne komplimentere den højtærede Minister og Ministeriets Embedsmænd for den prisværdige Hurtighed, hvormed der er arbejdet i denne Sag. Den samme Kompliment kan jeg for saa vidt ogsaa give det høje Folketing, der kun har været 5—6 Uger om Sagen. Naar det drejer sig om store og vigtige Spørgsmaal — og det er der jo Tale om her —, plejer man at tage sig væsentlig længere Tid i det andet høje Ting, end Tilfældet her har været.

Jeg anbefaler følgelig, saa varmt jeg kan, Forslaget til det høje Tings Velvilje, og jeg skal skaane ærede Medlemmer for en detailleret Gennemgang af Forslagets enkelte